

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Comparatio Altaris privilegiati, & calculi benedicti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

stitia est, nam ipse debebat Applicationem unius Missæ, licet in Altari privilegiato, quam Applicationem, quamvis in Altari non privilegiato, jam dedit; si ergo nunc obligatur iterum applicare Missam in Altari privilegiato, redderet Applicationem duarum, nempe jam datam in Altari non privilegiato, & hanc præsentem in privilegiato.

Comparatio Altaris Privilegiati, & Calculi Benedicti.

11. Dubitabis, hac occasione, insuper An Sacerdos ob acceptam elemosinam obligatus in Altari privilegiato celebrare, satisfaciat alibi celebrando, prætextu, quod se cum habeat Calculum, seu Numisma benedictum, cum quo æqualis Indulgentia Plenaria acquiritur?

Quamvis aliqui concedant, quia sic Sacerdos satisfaciit per æquipollens, utroque enim modo applicatur Christi merita Ita March. de ord. tr. 3. p. 2. c. 24. n. 8. Fraxin. Megal. Pasq. apud Lezzan. v. Missa. n. 45. Tamen omnino puto cum Delugo de Euch. d. 21. sect. 2. n. 39. nequaquam satisfaciere. Ratio est, quia regulariter Indulgentia applicata Altari, solet esse magis authentica, & secuta, quam quæ applicatur calculo, & fortasse minus dependet à statu gratiæ ipsius celebrantis, ut habeat effectum. Adde fideles adeo esse ad. Cos. (& merito) ad Altaria privilegiata supra Calculos benedictos, ut profusus per hos non præsumantur satisfacti.

12. Neque valet dicere satisfieri per æquipollens. Nam obstat ipsa iustitia contractus, quando enim contractus expressè initur de aliqua re determinata, v. g. de hoc equo, non servatur iustitia, dando alium equum, quem nullo modo vult alter contrahens: Ita Molin. de contrah. dist. 562. & passim. Multo magis, si equus sit vendito deterior, aliud enim pro alio, invito creditore, solvi, ex vulgaris legibus l. 2. §. 1. ff. si ceri. per. l. eum a quo, C. de solut. non potest. Si ergo tecum Missam expostulans contraxit de Altari privilegiato, excludit æquipollens; multo magis Calculum, qui non est simpliciter æquipollens, cum sit minus securus, quam Altare.

§. I. De Dispensatione alibi celebrandi.

1. Poteest Episcopus sine dubio in hoc dispensare, quia in iis, quæ passim occurrere possunt, habet is dispensandi potestatem, ut alibi diximus. Ita Bonac. de Euch. d. 4. q. ult. p. 7. §. 4. n. 4. Barbof. de potest. Episc. r. 2. all. 28. n. 8. Nald. v. Missa. n. 34. Lege Pasq. decis. 429. qui id extendit ad Rectores Ecclesiarum. Cum autem de natura dispensationis sit, ut addit causa rei dispensandæ proportionata, & hanc adesse hic debere semper supponendum est. Et quidem legitima sine dubio causa esset utilitatis propriæ Ecclesiæ, applicatio studendi, necessitas infirmitatis, & similia, bis, vel ter in anno posse alibi celebrare Capellanum quotidianæ Missæ, diximus §. 1. n. 4. ex interpretativa voluntate Fundatoris.

2. Sed quid? præter licentiam Episcopi requiriturne consensus Patroni, vel Hæredis? Rursus solus consensus Patroni, vel Hæredis, sine Episcopi nutu, satisne erit? Respond. ad primum, non requiri. Ita Bonac. l. cit. §. 4. n. 3. Ad secundum, non satis esse. Ita Barbof. loc. cit. alleg. 24. n. 35. fin. Ratio utriusque est, quia Episcop. non autem hæres clavem habet dispensandi. Fateor int. tim. imò ad-vento hæredis, patronive voluntatem, ad evitanda scandala, esse ex consilio requirendam.

CAP. V. T. III.

De tempore obligationis celebrandi.

§. I. An obligatus celebrare quotidie possit quandoque?

Postulans Missam, vel principaliter intendit eam talis Altaris per celebrationem Missæ, vel

principaliter intendit ipsam Missam in tali Altari, dicitur electa persona Sacerdotis, ibi locus Altaris, Verum quandonam iudicabitur electa persona, & do locus?

2. Dico recurri debere ad verba Fundatoris, si electus sit locus, vel si electa sit persona, ad has duas res, ex March. de ord. tr. 3. p. 2. c. 23. n. 7.

Prima regula. Si petens Missam intendat remissionem peccatorum, si Applicationem Missæ, si Impetrationem, & similia pertinentia ad ipsum Missæ votum, electa est persona: si cultum, honoræque Altaris, & moditatem populi, si præsentiam, & similia pertinentia ad extrinsecam Missæ, electus est locus. Ratio est, quia hæc posterior intentio ostendit, præcipue intendi cultum loci, atque adeo eligi locum, ubi eligi celebrantem, atque adeo personam. Quod utrumque intendat, certe erit simul persona, & electus.

3. Secunda regula. Si verba Fundatoris dirigantur ad locum, locus erit electus: si autem ad personam, Persona, v. g. si sic dicat: *Polo in Missa celebrare in tali Altari*, est electus locus. Si autem: *eligatur Sacerdos, qui Missam quotidianam dicat*, electa persona. Ratio regulæ est, quia id ad quod diriguntur Testatoris verba, principaliter intendit, rito præsumendum est. Quod si verba directæ ad personam, uterque, id est tum locus, tum persona, erunt electa, ut si sic dicat: *Polo in tali Altari Sacerdos pro anima mea celebrare*. Verum si adhuc sint dubia, recuratur ad regulas datas in simili, §. 3. d. n. 15.

4. His positis, quamvis aliqui putent esse eligendum, & quando est electa persona, aliud dandum, quando est electus locus. Ita Sylvest. Salmadriq. Bezia, Bonac. apud eundem March. loc. cit. n. 1. men puto esse probabile, posse dari absolutè hanc universalem regulam, Vt si sit electa persona live sine siue utrumque, Sacerdos Beneficiarius, Capellanus alio quopiam titulo obligatus toto anno Missam quædam celebrare, possit intermittere, seu vacare semel in hebdomada. Sic Tol. l. 2. c. 3. n. 3. ex c. significatum, de preb. Gavantus in rubr. Missæ p. 3. tom. 1. n. 17. Bonac. d. 3. d. 4. q. ult. p. 7. n. 6. ibi, *Qua de causa nro recipiamus*, &c. favetque Laym. l. 5. tr. 5. c. 5. n. 6. ibi, *Quæ in missa dam*, Naldus v. Missa, n. 6. Ratio est, quia celebratio anno sine ulla intermissione, onus nimis grave imponere fundator nequaquam præsumitur, cum onus redundet semper in Sacerdotem, directæ quæ sit ipse sit electus, indirectè, & per necessitatem sequentiam, si electus sit locus, ut in eo Sacerdos celebraret, semper enim celebratio quotidiana Sacerdotis incumbit.

Nota primò, nos non indigere ejusmodi distinctione, si electa sit persona, vel si electus sit locus: æquè excusati quotidianum Capellanum indicimus, alioquin Fundatorem velle solum morali modo obligare, & cavere personam ad quotidianam Missam, non velle præsumere: ut item morali modo velle honorare locum, & eligi Missa quotidiana decorandum.

Nota secundò, nos non asserere pro ratione electionis, de Præbendis, quo aliqui ad hoc præsumuntur, sed intentionem præsumptam, & intentionem Fundatoris: Putamus enim ex illo cap. non nos argumentari: siquidem ibi sic loquitur Pontifex de quotidiano Beneficiario: *Quanto frequentius præstet salva honestate sua, & debita devotione Missam dicere*. Vbi Glossa sic habet: *Hoc dicit, quia non est habendum in bis, vel ter Missam in die celebrare: Vel, Salva, &c. sine peccato mortali, quod esset inhonestum*. Cum res sic explicari rectè possit textus, ut de facto explicari à Glossa, non possumus nisi huic textui ad præsumendum illam vacationem in Beneficiario, vel legatario multo minus in obligato celebrare per solum unum annum, vel continuam hebdomadam, vel